

7

2020.40.hét

Hétfő 50-61

ISTEN ELÉBE JÖN AZ EMBERNEK

50 Az ember természetes értelmével bizonyossággal megismerheti Istent a maga műveiből. Létezik azonban egy másik megismerési rend, melyet az ember a saját erejéből képtelen elérni: tudniillik az isteni kinyilatkoztatás rendje. [\[1\]](#) Isten teljesen szabad döntéssel kinyilatkoztatja és odaajándékozza magát az embernek. Teszi ezt azért, hogy kinyilatkoztatja misztériumát, jóságos tervét, melyet Krisztusban öröktől fogva minden ember számára elgondolt. Tervét azáltal nyilatkoztatta ki teljesen, hogy elküldte szeretett Fiát, a mi Urunk Jézus Krisztust és a Szentlelket.

1. Cikkely

ISTEN KINYILATKOZTATÁSÁRÓL

I. Isten kinyilatkoztatja a maga "jóságos tervét"

51 "Istennek a maga jóságában és bölcsességében úgy tetszett, hogy kinyilatkoztatja önmagát, és tudtunkra adja akaratának szent titkát, mely szerint az embereknek Jézus Krisztus, a megtestesült Ige által a Szentlélekben útjuk nyílik az Atyához, és az isteni természet részesei lesznek." [\[2\]](#)

52 Isten, aki "megközelíthetetlen fényben lakozik" (1Tim 6,16), a szabad akaratából teremtett emberekkel közölni akarja a maga isteni életét, hogy így egyszülött Fiában fiáivá fogadja őket. [\[3\]](#) Amikor Isten kinyilatkoztatja magát, az embereket képessé akarja tenni arra, hogy Neki válaszoljanak, Őt megismerjék és sokkal jobban szeressék, mint arra önmaguktól képesek volnának.

53 A kinyilatkoztatás isteni terve egymást megvilágító és "egymással szorosan kapcsolódó tettekben és szavakban" valósul meg. [\[4\]](#) Ebben sajátos "istenti pedagógia" rejlik: Isten fokozatosan közli magát, történelmi korszakokon keresztül készíti elő az embert annak a természetfölötti kinyilatkoztatásnak fogadására, melyet önmagáról ad, és amely a megtestesült Ige, Jézus Krisztus személyében és küldetésében éri el csúcspontját.

Lyoni Szent Ireneusz gyakran beszél az Isten és ember közötti kölcsönös szoktatás képével erről az isteni pedagógiáról: "Isten Igéje az emberben lakozott és az Ember Fiává lett, hogy hozzászoktassa az embert Isten befogadásához, és Isten megszokja az emberben lakást az Atya tetszése szerint". [\[5\]](#)

II. A kinyilatkoztatás szakaszai

ISTEN KEZDETTŐL FOGVA MEGISMERTETI MAGÁT

54 "Isten, aki az Ige által teremt és tart fenn mindent, a teremtett dolgokban állandóan tanúskodik az embereknek önmagáról, és ezenfelül, mivel meg akarja nyitni a természetfölötti üdvösség útját, az ősszülőknek kezdettől fogva kinyilvánította önmagát." [\[6\]](#) Ragyogó kegyelembe és igazságba öltöztetve, önmagával bensőséges közösségre hívta meg őket.

55 E kinyilatkoztatást ősszüleink bűne nem szakította meg. Isten ugyanis "bűnbeesésük után a megváltás ígéréssel az üdvösség reményét öntötte beléjük, és szüntelenül gondját viselte az emberiségnek, hogy mindazoknak örök életet adjon, akik állhatatosan kitartanak a jóban és keresik az üdvösséget". [\[7\]](#)

Amikor az ember "engedetlenségében barátságodat elveszítette, nem hagyta őt a halál hatalmában... Újra meg újra szövetséget ajánlottál az embereknek". [\[8\]](#)

A NOÉVAL KÖTÖTT SZÖVETSÉG

56 Miután a bűn az emberi nem egységét szétbontotta, Isten azonnal üdvözíteni akarta az emberi nemet, és minden töredékkel kereste a kapcsolatot. A vízözön [\[9\]](#) után Noéval kötött szövetség a "nemzetek" -- azaz "a nyelvük és családjuk szerint nemzetekké" (Ter 10,5) egyesült emberek -- felé irányuló isteni Üdvrend kezdetét jelenti. [\[10\]](#)

57 A nemzetek sokaságának e rendje -- mely egyszerre kozmikus, társadalmi és vallási [\[11\]](#) -- arra szolgál, hogy korlátozza a bukott emberi nem gőgjét, melynek tagjai gonosz egyetértésben [\[12\]](#) önmaguktól akarták létrehozni Babel módján az egységet. [\[13\]](#) De a bűn miatt [\[14\]](#) ezt az átmeneti üdvrendet állandóan pogánysággal fenyegette a politeizmus és a nemzet, illetve vezérének bálványozása.

58 A Noéval kötött szövetség addig marad hatályban, amíg a nemzetek ideje tart, [\[15\]](#) az Evangélium egész világon történő hirdetéséig. A Szentírás nagyrabecsüli a "nemzetek" egyes embereit, mint például az "igaz Ábelt", a király és pap Melkizedeket, [\[16\]](#) aki Krisztus előképe, [\[17\]](#) vagy az igaz "Noét, Dánelt (sic!) és Jóbót" (Ez 14,14). A Szentírás így fejezi ki, hogy az életszentség milyen magas fokára juthattak azok, akik a Noéval kötött szövetség szerint élnek, Krisztusra várva, aki "Isten fiait, akik szét voltak szórva, egybe fogja gyűjteni" (Jn 11,52).

ISTEN KIVÁLASZTJA ÁBRAHÁMOT

59 Hogy a szétszóródott emberi nemet összegyűjtse, Isten kiválasztja Ábrámot, meghívja őt -- "Jöjj ki földedről, rokonságodból és atyád házából" (Ter 12,1) --

azzal a szándékkal, hogy Ábrahámmá, azaz "sok nemzet atyjává" (Ter 17,5) tegye: "És tebenned áldást nyer a föld minden népe" (Ter 12,3). [\[18\]](#)

60 Az Ábrahámából származott nép lesz a letéteményese a Pátriárkáknak adott Ígéretnek, választott nép lesz, [\[19\]](#) mely arra hivatott, hogy előkészítse Isten minden gyermekének az Egyház egységébe való összegyűjtését; [\[20\]](#) ez a nép lesz az a törzsök, melybe a hívővé lett pogányok beoltást nyernek. [\[21\]](#)

61 A Pátriárkákat, a Prófétákat vagy az Ószövetség többi nagy alakját minden liturgikus hagyományban mindig szentként tisztelték és fogják is tisztelni.